

ЧОМУ ЦЕ ТАК НАЗИВАЄТЬСЯ?

„СОБАЧІ” НАЗВИ

Собака – кращий друг людини! Тому характер та звички цієї тварини ми знаємо дуже добре. Ці особливості знайшли своє відображення у назвах рослин: і те, що собака зализує рани, і те, що шукає необхідну травичку для лікування, і специфічний запах собачого хутра. „Собачі” назви науковці називають кінологічними фітонімами.

Назву **СОБАЧЕ МИЛО** в народі мають дві рослини з родини Гвоздикові (*Caryophyllaceae*): 1 – остудник голий (*Herniaria glabra*), 2 – мильнянка лікарська (*Saponaria officinalis*). Обидві рослини містять сапоніни: корінь мильнянки – до 5 %, надземна частина остудника – 5–16 %. У воді сапоніни, що містяться у рослинах, дають багато піни. Цю властивість використовують для миття вовни, шовку і тканин, які не можна мити звичайними лужними милами, а також домашніх тварин, зокрема собак.

Жива природа

ПЕТРУШКА СОБАЧА звичайна (*Aethusa cynapium*) – однорічна, рідко дворічна рослина з родини Зонтичні (*Umbelliferae*). Її листя справді нагадує листя петрушки, але є й відмінності: під зонтиками є гострі довгі листочки і відсутній характерний для петрушки запах. Тож будьте пильні, адже собача петрушка отруйна!

ЕРИТРОНІЙ СОБАЧИЙ ЗУБ (*Erythronium dens-canis*) – рідкісна цибулинна рослина родини Лілійні (*Liliaceae*). Родова назва походить від гр. „έρυθρός” – червоний, адже деякі квіти цього роду мають червоний колір. Видова назва пов’язана з формою цибулини, що нагадує зуб собаки.

СОБАЧІ ЯЗИЧКИ – подорожник ланцетолистий (*Plantago lanceolata*) з родини Подорожникові (*Plantaginaceae*). Листя рослини нагадує язички, і воно своїм соком „зализує” рани й подряпини так само успішно, як і собака слиною.

СОБАЧИЙ ПЕРЕЦЬ – гірчак перцевий (*Polygonum hydropiper*) з родини Гречкові (*Polygonaceae*). Його листки мають гострий смак перцю і можуть вживатися як приправа до різних страв. Зовнішньо застосовують замість гірчичників. У народній медицині гірчак перцевий здавна використовують як засіб, що очищає рани. Можливо, народна назва натякає на те, що слина собак виконує ту ж функцію.

КРОПИВА СОБАЧА звичайна (*Leonurus cardiaca*) – рослина родини Губоцвітих (*Lamiales Lamiaceae*). Латинська родова назва перекладається як „хвіст лева”. Українська назва натякає на те, що зовні рослина нагадує кропиву дводомну (*Urtica dioica*). Рослину застосовують у народній ветеринарії як заспокійливий засіб, зокрема для собак.

Підготувала Катерина Нікішова

ЗВІДКИ ЦІ

„СОБАЧІ” НАЗВИ:

ЗА ВЛАСТИВОСТЯМИ ТА ЗАСТОСУВАННЯМ			ЗА МІСЦЕМ ЗРОСТАННЯ	ЗА КОЛЬОРОМ	ЗА СМАКОМ І ЗАПАХОМ	ЗА ФОРМОЮ РОСЛИНИ (АБО ЇЇ ЧАСТИНИ)		
Собача м'ята (розхідник звичайний)	Собачка, собачник, собачий корінь, собачий язик, медунка собача, песій язик (чорнокорінь лікарський)	Собаче мило (мильнянка лікарська)	Роман собачий	Собачі вишні (фізаліс)	Собачки (льоннок звичайний)	Собачки (ротики)	Собачий зуб	НАЗВА РОСЛИНИ
<i>Glechoma hederacea</i>	<i>Cynoglossum officinale</i>	<i>Saponaria officinalis L.</i>	<i>Anthemis cotula L.</i>	<i>Physalis</i>	<i>Linaria vulgaris</i>	<i>Antirrhinum</i>	<i>Erythronium dens-canis</i>	ЛАТИН-СЬКА НАЗВА
Ймовірно, собаки вишуковують і їдять цю рослину	Рослину зовнішньо застосовують після укусу скаженого собаки, якщо надати швидку лікарську допомогу немає змоги	Корінь рослини застосовують для миття тварин, зокрема собак	Трава з поганим запахом, росте на смітниках, поблизу доріг, на полях	Рижуватий колір традиційно „собачий”	Дуже гірка і має запах мокрого собачого хутра	Квітка нагадує відкриту собачу пащу	Цибулина схожа на ікло собаки	ПОХОДЖЕННЯ НАЗВИ
								ФОТО